

+
M
PAX

14 maart 2021
4e zondag veertigdagentijd, B
8.00 uur

OPENINGSTEKST

Verheug u, Jeruzalem. Komt allen samen die haar liefhebt.
Juicht van vreugde, allen die eens hebt getreurd.
Weest opgetogen en geniet van de overvloedige troost
die u geboden wordt.

OPENINGSWOORDJE

De profeet Jesaja roept ons op: verheug u. Maar hebben we wel reden om ons te verheugen? De profeet antwoordt: geniet van de overvloedige troost die ons geboden wordt. Waar wordt ons troost geboden in het tranendal van dit aardse leven? Bij God, en vanuit God. Dat is het feest waarnaar wij uitzien en waarvoor wij ons voorbereiden: dat is Pasen, als God alle tranen van onze ogen zal afwassen; bij ons definitieve Pasen op het eind van ons leven, maar hierop mogen we nu al vooruit grijpen nu wij uitzien naar het liturgisch paasfeest, over drie weken. Stellen wij ons voldoende open voor de troost die God ons in ons hart wil uitstorten of zijn we nog teveel met onszelf bezig waardoor Hij geen toegang vindt bij ons? Omdat we in die openheid van hart te kort schieten, willen we nu onze zonden belijden, ons bekeren tot God om zo de vertroosting van de heilige Eucharistie deelachtig te kunnen worden.

+ Veelgeliefden, Joh. 3,14-21
Zo zeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat al wie in Hem gelooft, eeuwig leven zal hebben. (Joh. 3,16)
In dit ene kleine zinnetje is het hele heilsmysterie onder woorden gebracht. Zelfs als we het hele verdere evangelie zouden vergeten, als we al die andere mooie teksten kwijt zouden raken en alleen dit ene zinnetje zouden overhouden, zou dat meer dan genoeg zijn om de blijde boodschap die Jezus ons gegeven heeft en de Kerk ons verkondigt, te verwoorden. Gaan we maar na wat voor grootse uitspraken hier staan. *Zo zeer heeft God de wereld liefgehad.* God heeft de wereld liefgehad en Hij doet dit nog steeds. Een wereld die Hij geschapen heeft maar die zich gedeeltelijk van Hem heeft afgewend. Hij heeft de wereld lief, ook al is er iets mis gegaan door zijn schepsels. Hij heeft ons lief. Hij heeft ons niet pas lief als we allerlei dingen gedaan hebben voor Hem, als we beantwoorden aan zijn geboden, als we heilig genoeg zijn als we ... Nee, Hij heeft ons lief, zelfs toen we zondaars waren, zelfs nu we zondaars zijn. Hij heeft niet de zonde lief, maar de zondaar. En dat is eigenlijk toch wel verrassend. Die grote God, eeuwig, oneindig is, zoals sint Paulus ons in de tweede lezing

voorhield, *rijk aan barmhartigheid, heeft wegens de grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad ons met Christus ten leven gewekt.* (Ef. 2,4) Door de zonde kwam de dood, door Christus, zijn Zoon, kwam het leven.

Hij heeft ons niet alleen zo maar lief. Hij heeft ons zo zeer lief *dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven.* Hij heeft zijn eigen Zoon ingezet om ons zijn liefde te bewijzen. Hij heeft zijn eigen Zoon er voor over om ons te redden en te helpen. Hij heeft ons liefgehad, zelfs in een bepaald opzicht, ten koste van zijn Zoon. Hij heeft ons lief zoals Hij zijn eigen Zoon liefheeft. En die Zoon heeft zijn leven gegeven voor ons. God heeft ons zijn Zoon gegeven. Zijn vijanden hebben Hem gekruisigd en God heeft dat toegelaten. God heeft in zijn Zoon al het kwaad van alle mensen ondergaan en op zich genomen. Zo ver gaat Gods liefde voor ons.

Maar zijn liefde gaat nog verder. Hij was er niet tevreden mee ons te redden en te helpen. Hij ging in zijn liefde nog een stap verder: *Opdat al wie in Hem gelooft, eeuwig leven zal hebben.* Gods liefde gaat zo ver dat Hij ons nietige schepseltjes wil laten delen in zijn eigen geluk, in zijn eigen zaligheid, in zijn eigen heiligheid, in zijn eigen leven. Hij wil dat wij delen in zijn eeuwig leven en dat eeuwig leven is het goddelijk leven, het leven van Vader en Zoon in de Geest. Hij neemt ons op in zichzelf.

En wat moeten wij hiervoor doen? Geloven in de Zoon. Dat is alles en dat is heel wat. Want geloven is meer dan op zondagochtend de geloofsbelijdenis uitspreken, zoals we dadelijk zullen doen. Geloven betekent ook om naar het geloof te proberen te leven, om het geloof gestalte te geven in ons dagelijks leven, vooral door de liefde. Wij beantwoorden de goddelijke liefde door de naaste te beminnen.

Deze mysteries zijn zo wonderbaar dat geen enkele mens dit had kunnen bedenken. *Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God voor ons bereid,* zoals sint Paulus ons schrijft.

God is liefde. En als we ons dat werkelijk realiseren, kunnen we vannacht niet meer slapen. God geeft zichzelf zo dadelijk in de Eucharistie. En als we ons dit werkelijk realiseren, kunnen we Hem dan nog ontvangen in de communie? Deze mysteries blijven inderdaad enigszins versluiert voor ons kleine menselijk verstand omdat we er anders onderdoor zouden gaan. Maar nu nodigt God zelf ons uit om zijn Liefde te ontvangen, om Hemzelf te ontvangen, Zonder dat zouden we het nooit wagen om Hem te naderen. Hij is onze gastheer en daarom bidden: Heer ik ben niet waardig. En U spreekt en we worden gered.